

15-11-'68

Leden van de studieraad,
Directie van de School,
Staf- en uurdocenten,
Derdejaarsstudenten,
Eerste- en tweedejaarstudenten,

motivering: Het derde studiejaar aan de School voor de Journalistiek is voor veel studenten een teleurstelling geworden. Kritiek komt niet naar buiten, omdat er een algemene stemming heerst van "het is nog maar even, dus heeft het geen zin."
Om bij mijzelf de ontaarding van deze houding in destructief collegeverzuim tegen te gaan, heb ik geprobeerd wat constructiefs op papier te zetten, na sterke aandrang van enkele studenten en docenten. Hoewel diverse punten van kritiek door andere derdejaarsstudenten worden gedeeld, is het onderstaande uiteraard voor mijn eigen verantwoording.

Iris Wassenaar 3 d

verwachting: In het verleden is er herhaaldelijk gewezen op het unieke karakter van het derde leerjaar aan de School voor de Journalistiek, dat mogelijkheden zou bieden voor specialisatie. Keuzevakken en blokprogramma's worden ons voorgehouden als spiegeltjes aan de inboorlingen. Nu het derde jaar loopt, blijkt er weinig of niets van de enthousiaste kreten waargemaakt te worden. Dat brengt mij tot het voorzichtige vermoeden dat men het derde jaar in het kader van de gehele opleiding te vaag heeft gezien en het niet grondig genoeg heeft voorbereid. Ik ben van mening dat we niet moeten wachten tot het derde jaar in de loop van de tijd gestalte krijgt, maar er nu meteen het beste van moeten maken. We kunnen het aan niemand verkopen dat de eerste lichterding van de School voor de Journalistiek bestaat uit knousjes en gefrustreerde carrièrebouwers.

(Bij mij terinzage: elf citaten uit de pers (september 1965 - nu) over de opbouw van de drie studiejaar).

PLAN

De ~~xxxxx~~ ideale opbouw van de drie jaren zie ik als volgt:

I. Brede theoretische basis. De studie staat voorop.
Alle lessen verplicht.

II. Verkennende toepassing in de praktijk. Werkgroepen met het accent op team-onderzoek (verplicht minimum). Verplichte excursies. Dagopdrachten. Stage van 4 maanden (al of niet aaneengesloten) bij de gblad (2 mnd) en ander medium (2 mnd). In principe moet iedere student én een dagbladstage en een ander-medium-stage lopen. Zo nogig aanvullende facultatieve theorielessen.

III SPECIALISATIE

Volledige vrijheid in keuze van te volgen theorielessen met een persoonlijk minimum (in overleg met de staf door de student te bepalen).

Geen excursies. Geen stage. Voortzetting van werkgroepen (zie II), nu echter facultatief.

Het groot werkstuk geldt als "proeve van specialisatie".

het diploma

Geslaagden aan de School voor de Journalistiek zijn zij die

1. geslaagd zijn voor het drempelexamen (na 1e jaar)
2. een redelijke stagebeoordeling hebben verkregen en
3. zich hebben gespecialiseerd (aantekening op diploma) of het specialisatiejaar hebben meegemaakt.

In deze figuur zie ik het belangrijke voordeel dat een student zich duidelijk op drie manieren moet waarmaken: in het eerste jaar voor de school, in het tweede jaar voor de krant (c.q. TV, etc.) in het derde jaar voor zichzelf.

Dat laatste houdt in dat ~~Maxxix~~ het voor de schoolleiding geen punt van overweging kan zijn in hoeverre de student zich heeft gespecialiseerd. Dit is diens eigen verantwoordelijkheid. Als er geen specialisatie "tot stand gekomen" is, slaagt de student toch, in dit geval zonder aantekening op het diploma.

- enkele losse punten:
1. In de bibliotheek behoort stilte te heersen. Praten, eten, roken en typen is (voor iedereen) niet toegestaan. (Sinds enige tijd studeer ik niet meer in de Schoolbibliotheek, maar op het Sociaal-geografisch Instituut en op het Instituut De Vooy's.) Gegeven de situering van de tijdschriftenzaal dient ook daar stilte te heersen.
 2. Een student, ongeacht van welk jaar, moet in principe toegang hebben tot de colleges van alle drie de jaren.
 3. Studenten die zich niet wensen te specialiseren of dat ~~net~~ nog niet kunnen, hebben toch de keuze ~~in~~ een ruim ~~aan~~ aanbod van theoretische lessen. Belangrijk is niet of men in het derde jaar tot specialisatie is gekomen, maar dat men de kans ertoe heeft gekregen. Het grootste deel van de specialisatie voltrekt zich immers ná de schoolopleiding.
 4. Het diploma moet niet gezien worden als een soort statussymbool, maar als een bewijs van kennis en vaardigheid. Aantekeningen die niets inhouden zullen zo'n bewijs devalueren.

realisatie nú

1. De studenten die al een specialisatie voor ogen hebben (nú begrijpelijkerwijs een minderheid) moeten die zoveel mogelijk kunnen voorbereiden (keuze theoretische lessen; zie hiervoor onder PLAN- III).
2. Wijziging van de minimum eisen voor verkrijgen van het diploma (zie hiervoor onder het diploma)
3. Vermindering van dagopdrachten ten gunste van aandacht voor het groot werkstuk
4. Stilte in de bibliotheek.
5. Verticaal collegebezoek (zie onder losse punten; 2)
6. Afvoeren van de "aantekeningen" op het diploma, als voorgesteld

conclusie:

Met dit plan heb ik in grote lijnen willen aan even waar het volgens mij scheef zit en hoe het ook zou kunnen. Als het plan in de studieraadvergadering voldoende weerklank vindt, hoop ik dat de details verder uitgewerkt kunnen worden in werkgroepen en commissies, oude of nieuwe. Maar, met spoed.